

Príhovor

Priznám sa vám, vážení spoluobčania, že ja mám z prípravy vianočných sviatkov takú menšiu hrôzu, a to aj napriek tomu, že

Vianoce milujem. Je to snáď preto, že mám nie jednu, ale hneď dve rodiny. Jednu tú moju – vlastnú, ale ešte jednu – tú štiavnickú. Rozložiť svoje sily na obe je niekedy veľmi náročné. A preto aj prípravu na sviatky mám dvojitú. Doma sú to klasické povinnosti ako upratovanie, vianočná dekorácia, pečenie, varenie a zháňanie všetkého možného, aby sme Vianoce prežili v pohode a pokoji. Na úrade máme tiež kopec roboty: uzatvoriť hospodársky rok, poplatiť a vyrovnať staré dlhy, pripraviť a naplánovať všetko na nový rok, hlavne nový rozpočet, všeobecné záväzné nariadenia obce, započítať pohľadávky a záväzky, či zinventúrovať všetok obecný majetok. A popri týchto všetkých povinnostiach sú tu ešte ďalšie, a to príprava vianočných darčiekov. Dlho som rozmýšľala, akým vianočným darčekom by mohol Obecný úrad obdarovať svojich občanov. No nič lepšie, ako cítiť sa v Štiavniku cez Vianoce naozaj „vianočne“, mi nenapadlo. Preto sme sa snažili najmä obec krásne vyzdobiť, skrášliť, poupratovať, doplnili sme aj verejné osvetlenie, aby ste sa počas voľných vianočných dní pri prechádzke našou dedinkou cítili príjemne a sviatočne. Verím, že aj vianočný darček v podobe kalendára mikroregiónu „PRAME NE HORNÁDU A ČIERNEHO VÁHU“ sa vám páčil a že ste spokojní aj s výberom lokality pre reprezentáciu našej obce – Kaštiela. A takto sa mi, milí spoluobčania, stalo, že popri týchto mojich obecných povinnostiach mi ostalo pred aj počas sviatkov menej času pre mojich najbližších. Avšak verím, že aj napriek tomu sme prežili sviatky

(pokračovanie na strane 2)

Obecný spravodajca

číslo: 1/2008

Štvrťročník občanov Spišského Štiavniku

Z Obecného zastupiteľstva

16. novembra 2007 sa zišlo Obecné zastupiteľstvo na svojom 10. zasadnutí. Zasadnutie OZ otvorila starostka obce Mária Kleinová. Privítala poslancov a hostí a oboznámila prítomných s programom zasadnutia, ktorý bol schválený. Za zapisovateľa bol schválený Jaroslav Budinský, do návrhovej komisie a za overovateľov zápisnice boli zvolení Ing. Milan Maliňák a Ing. Mgr. Štefan Bukovič. Kontrolu plnenia uznesení previedol Jaroslav Budinský. Uznesenia boli splnené, alebo sa plnia priebežne. OZ schválilo úpravu rozpočtu na rok 2007 podľa rozpočtových opatrení č. 2/2007 a č. 3/2007. OZ zobralo na vedomie rozbor hospodárenia Obce Spišský Štiavnik za III.Q 2007 a doporučilo na základe rozboru hospodárenia obce za III.Q 2007 v položke Poplatok za odpad + prenájom nádob na KO za účelom zlepšenia výberu poplatkov zaviesť štatút Osobitného príjemcu (Prijať 2 pracovníkov od 1.1.2008 na I.Q 2008). OZ zobralo na vedomie rozbor hospodárenia Príspevkovej organizácie obce za III.Q 2007. OZ schválilo Zásady hospodárenia s majetkom obce a Zásady na obeh účtovných dokladov. Tiež schválilo návrh Dodatku k VZN č. 3/2007 Prevádzkový poriadok pohrebiska a domu smútku obce Spišský Štiavnik. OZ schválilo Návrh rozpočtu Obce Spišský Štiavnik na rok 2008 a návrh Dodatku č. 2/2008 k VZN č. 1/2006 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. OZ schválilo Žiadosť Príspevkovej organizácie obce PRÁCE – SLUŽBY, týkajúcej sa žiadosti o odpustenie nájmu za rok 2006. OZ schválilo odpredaj obecného pozemku na Kláštornej ulici, parcelné číslo bude po GO zameraní (jedná sa o časti parciel 4293/4,558/3 a 4295/1). OZ schválilo nákup kalendárov na rok 2008 pre obyvateľov Spišského Štiavniku v počte 350 ks. OZ schválilo Žiadosť TJ Spišský Štiavnik o dofinancovanie finančných prostriedkov vo výške 35.000,- Sk z roku 2007 a Žiadosť folklórneho súboru „Ofšovec“ o finančnú čiastku 10.000,- Sk na preplatenie sústreďenia.

14. decembra 2007 sa zišlo Obecné zastupiteľstvo na svojom 11. zasadnutí. Zasadnutie OZ otvorila starostka obce Mária Kleinová. Privítala poslancov, poslankyne a hostí a oboznámila prítomných s programom zasadnutia, ktorý bol schválený. Za zapisovateľa bol schválený Jaroslav

Budinský, do návrhovej komisie a za overovateľov zápisnice boli zvolení František Proner a Ing. Marcel Korhel. Kontrolu plnenia uznesení previedla Mária Kleinová. Uznesenia boli splnené, alebo sa plnia priebežne. OZ schválilo Dodatok č. 1/2008 zo dňa 16.11.2007, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 3/2007 Prevádzkový poriadok pohrebiska a domu smútku obce Spišský Štiavnik a Dodatok č. 2/2008 zo dňa 16.11.2007, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 1/2006 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. OZ zobralo na vedomie Správu kontrolóra obce k návrhu rozpočtu obce Spišský Štiavnik na rok 2008 a výhľadového rozpočtu na rok 2009 a 2010. OZ zobralo na vedomie Správu o vykonaných kontrolách – kontrola plnenia uznesení OZ kontrolórom obce Ing. Ondrejom Korenkom. OZ schválilo rozpočet Obce Spišský Štiavnik na rok 2008 a výhľadový rozpočet na roky 2009 a 2010. Tiež schválilo Plán kontrolnej činnosti na prvý polrok 2008. OZ schválilo odpustenie poplatku za komunálny odpad na základe ústnej žiadosti a predložených Nájomných zmlúv Janky B. za podmienky predloženia Čestného prehlásenia, že sa v obci nezdržuje. OZ schválilo Dodatok č. 9 Zmluvy o odbere, odvoze a zneškodňovaní komunálneho odpadu v obci Spišský Štiavnik s firmou BRANTNER s.r.o. Poprad. OZ súhlasilo oslobodiť od dane nehnuteľností z lesných pozemkov postihnutých kalamitou Urbárske pozemkové spoločenstvo majiteľov lesov a pôdy v Spišskom Štiavniku v zmysle Žiadosti zo dňa 24.10.2007. OZ zobralo na vedomie Žiadosť SAD – Poprad a.s. o 50 % finančného príspevku na nájomné pre vodičov osobnej dopravy u Jána J. Stanovisko k Žiadosti bude predmetom jednania na ďalšom zasadnutí. OZ zrušilo s platnosťou k 31.12.2007 Príspevkovú organizáciu PRÁCE – SLUŽBY obce Spišský Štiavnik. OZ zobralo na vedomie správu starostky obce Spišský Štiavnik Márie Kleinovej ohľadom odovzdania obecného vodovodu PVS – Poprad a schválilo starostke obce tento odovzdať minimálne za cenu 10% z nadobúdacej hodnoty a odporučilo starostke obce vstúpiť do jednania s PVS za účelom navýšenia odkúpnej ceny majetku.

Za správnosť výpisu Olga Rákociová

(dokončenie zo strany 1)

plné pohody, pokoja a azda aj lásky. Keď si pomyslím, koľko ľudí trávi sviatky bez strechy nad hlavou, bez lásky, bez darčiek, koľko s nenávisťou a závisťou v srdci, tak tie moje Vianoce boli prekrásne. Keď však pozorujem Vianoce dnešnej doby, mám taký zvláštny pocit, že často sklzájú do materializmu, mať všetko, honosné a drahé darčeky, jedla, čo nikto ani nezje, ale duša a srdce nemá čo odovzdať, je prázdne alebo plné zloby a nenávisti. Nie je ľahké nezávidieť a aj tej nenávisti sa zbaviť, ale ak to dokážeme, je to veľký dar, dar, ktorý sme darovali hneď dvakrát. Tomu, ktorého sme prestali nenávidieť, ale hlavne darček sebe. Lebo človeka nenávisť a zloba vnútorne veľmi zaťažuje, ale to spozná obyčajne až vtedy, keď sa jej dokáže zbaviť. Nevie, či vplyvom tejto nepranej doby, alebo z nejakých iných dôvodov sa ľudia dnes viac ako inokedy uzatvárajú do seba, vianočné ulice ostávajú prázdne. Veľmi som sa potešila, keď na Štefana zavítali k nám koledníci, ktorí umocnili vianočnú atmosféru a svojimi koledami, višňami a pesničkami mi pripomenuli moje detské Vianoce, keď som so súrodencami „po spievaní“ prešla skoro celú dedinu. Áno, taký bol Štiavnik niekedy, plné ulice, spievanie a radosť. Vďaka koledníci, že ste obnovili túto tradíciu. A tak, keď sú najkrajšie sviatky roka, Vianoce, sviatky narodenia Ježiška, darovania a lásky za nami, odnesme si do Nového roka aspoň jedno zrnko múdrosti: „Ostane nám len to, čo sme darovali“... Prajem vám všetkým, vážení spoluobčania, do Nového roka len to najlepšie, veľa pevného zdravia, šťastia, lásky blízkych a veľké bohatstvo duše. Nech sa vám splnia všetky túžby a predsavzatia a nech pre vás Spišský Štiavnik ostane navždy dedinkou, v ktorej sa oplatí žiť! Ďakujem za spoluprácu počas roka starého všetkým, ktorí ste sa akoukoľvek mierou, podľa svojich síl a možnosti pričínili o jej zveladenie, duchovný, kultúrny, sociálny a materiálny rozvoj.

Mária Kleinová,
starostka obce

Vianoce v obci

Už sa to pomaličky stáva tradíciou, že počas vianočných sviatkov prispeje ku slávnostnej atmosfére aj náš folklórny súbor Oľšovec. Na prvý sviatok vianočný, po našom „na Bože narodenie“, sa po jasličkovej slávnosti v kostole, aj v tomto roku mohli naši občania potešiť a trochu kultúrne vyžiť v Urbárskom dome na už

spomínanom vianočnom predstavení. Túto malú slávnosť otvorili deti z Detského domova, ktoré pod vedením p. Dúbravského zaspievali niekoľko vianočných piesní. Za ich anjelské hlásky ich publikum ocenilo potleskom. Po ich vystúpení členovia súboru Oľšovec predviedli pekné a miestami aj humorné pásmo jasličkárov. Celé toto podujatie bolo príjemným sviatočným osviežením. Škoda len, že až príliš osviežujúco pôsobil chlad v nevykúrenej miestnosti urbárskeho domu. Žiaľ ani „nadýchať“ trochu tepla sme si nestihli, pretože napriek krásnemu programu bolo hľadisko poloprázdne. Možno za to môže zvýšená chorobnosť občanov a možno by bolo v budúcnosti takúto akciu vhodne propagovať trochu skôr a viditeľnejšie, pretože málokto vedel, že sa takéto niečo usporadúva. Ale nevadí. Členovia súboru Oľšovec nám možno urobia po Novom roku reprízu tohto predstavenia.

Mária Martinková

KRÁTKO

Dôležité termíny začiatkom roka

Daň za psa splatná do 31.1.2008 bez výmeru, po tomto termíne sa vyrubuje sankčný úrok za každý deň omeškania.

Daňové priznania na rok 2008 doručiť do 31.1.2008 na Obecný úrad, po tomto termíne sa vyrubuje sankcia za oneskorené podanie.

Žiadosti na úľavy alebo oslobodenia doručiť do 31.1.2008 na Obecný úrad, po tomto termíne nebude možné úľavu alebo oslobodenie uplatniť.

Splatnosť daní a poplatkov v roku 2008 je do 15 dní od právoplatnosti výmeru.

Renáta Dulovičová
správa daní a poplatkov

Blahoželáme pán kronikár!

Práca kronikára pozostáva z každodenného pozorovania a zisťovania všetkých dôležitých udalostí, ktoré sa odohrávajú okolo nás. Je to práca, ktorá si vyžaduje veľa času, zápiskov, sledovanie dennej tlače i médií, aby v konečnej podobe na konci kalendárneho roka vznikol ucelený obraz našej obce doplnený fotografiami.

Náš kronikár pán Ján Slivka oslávil významné okrúhle jubileum 80 rokov. Členovia redakčnej rady mu prajú veľa zdravia, síl a trpezlivosti pri písaní dejín obce, aby ešte veľa stránok obecnej kroniky ožilo pod jeho rukami. Za jeho dlhoročnú hodnotnú prácu mu patrí srdečná vďaka. Zároveň sa mu chceme poďakovať aj za prácu, ktorú vykonáva v redakčnej rade Obecného spravodajcu a svojimi pútavými príspevkami oživuje naše noviny.

POZVÁNKA

Obecný úrad v Spišskom Štiavniku a Urbárske pozemkové spoločenstvo Spišský Štiavnik pozývajú občanov na fašiangový ples 26. januára 2008.

V programe vystúpi ľudový rozprávač Jožkojožka do tanca bude hrať hudobná skupina STYLE.

V IV. štvrťroku 2007

Novorodenci v Sp. Štiavniku:

- © Sebastián Pačaj
- © Koloman Pokoš
- © Patrik Čonka
- © Martin Štajer
- © Kristián Pačaj
- © Vanesa Kukurová
- © Kristián Pačaj
- © Roman Pačaj
- © Damián Hricko
- © Patrik Pemčák

Vitame ich medzi nami

Blahoželáme jubilantom:

65 rokov

- ♥ Milan Hudzík, Kvetná
- ♥ Ján Šimkovič, Hlavná

75 rokov

- ♥ Alojz Kostelanský, Kláštorňa
- ♥ Katarína Chripková, Mlynská

80 rokov

- ♥ Ján Slička, Priečna
- ♥ František Rusínák, Mlynská
- ♥ Katarína Pačanová, Priečna
- ♥ Anna Javorská, Mlynská
- ♥ Mária Javorská, Hlavná

85 rokov

- ♥ Štefan Marczy, Hlavná
- ♥ Štefan Javorský, Hlavná
- ♥ Jozef Javorský, Kvetná

Prajeme im pevné zdravie

Na večný odpočinok sme
odprevadili:

† Štefan Javorský

K trvalému pobytu sa prihlásilo
11 občanov.

Odsťahovali sa 5 obyvatelia.

K 31.12.2007 bolo v našej obci
2279 obyvateľov. Z toho bolo
1151 mužov a 1128 žien. Detí do
15 rokov bolo 729.

Osobné údaje občanov sú zverejnené
s ich súhlasom.

Píšeme i prosíme!

Prežili sme rok 2007, pre niekoho príjemný a šťastný, pre iných smutný a plný žiaľu, ba možno pre niektorých bol stratou spravodlivosti a čestnosti, nikoho však osobne nikto neoveruje. Zrekapitulovať predošlý rok je našou povinnosťou.

Základná škola dostala nové oploenie, v rámci modernizácie sa konala prestavba školských WC s novou sanitou, nová dlažba v školskej jedálni má zvýšiť bezpečnosť personálu a svojou krásou sa pýšiť a slúžiť. Materská školu sa konečne podarilo splynofikovať.

Na nemožný stav asfaltovej cesty za kaštieľskou záhradou už šoféri prestali „pohundrávať“, pretože upravený asfaltový koberec smerom ku Kišovciam omladol. Po štiavnickom moste cez Hornád už nám jamy nevykrúcajú opäť, ani vysoké dámske ihličky sa tak často nelámu.

A treba nám obrátiť zrak na rozpracovanú výstavbu nového chodníka na krajnici cesty cez Mariánske námestie pokračovaním na Priečnu. Veď detičky kráčajúce do školy nebudú po výstavbe ohrozené neúmernou dopravou osobných a nákladných áut. Všetci veríme, že úprava a výstavba chodníkov bude pokračovať a preto žičme zdravia a sil tým, ktorí sa o to starajú.

Je pravdou, že táto prítomnosť je nám dobre známa, ale horšie je s minulosťou, ktorú nie veľmi všetci poznáme, veď v mnohých prípadoch nemáme sa možnosť to dozvedieť, kroniky a mnohé knihy zmenili svojich majiteľov.

Vrátim sa ešte ku školstvu. Mnohí nevieme čo všetko predchádzalo u nadriadených orgánov pred výstavbou terajšej materskej školy,

ktorá oslávila 60 rokov vzniku a základná škola, ktorá oslávila 40 rokov od svojej výstavby, aké úradné procedúry boli potrebné. Naši starí otcovia v minulosti hovorili: Kto sa o školu nezaujíma a do školy nechodí je „glupy“.

Mládeži len toľko, že iste nevie, že v roku 1938 sa konal v neďalekom Kaštieli Katolícky deň mládeže pod heslom – mottom: „Vieru podíme brániť, bez nej radšej nežiť.“ V programe účinkovala mládež z Vydrníka, Hrabušíc a Spišskej Teplice.

Sčítanie ľudu v roku 1938 podľa národnosti bolo zaujímavé: národnosť slovenská - 970 obyvateľov, česká národnosť - 2, rusínska - 1, nemecká - 10, maďarská - 5, poľská - 15, cigánska - 78, iná - 3. Náboženstva rímsko-katolíckeho 1071 veriacich, grécko-katolíkov 5, evanjelikov ausburského vyznania 7.

Mnohé spolky, či už náboženské, alebo občianske úspešne viedli naši otcovia, starí otcovia a praotcovia a treba povedať, že veľmi úspešne.

To všetko sú len krátke výňatky, ale dúfam, že som vás milý spoluobčan presvedčil, aká je potrebná záležitosť „života pamätihodnosti“ našich predkov v obci, veľká česť a sláva im právom patrí.

Obecný úrad v našej obci sa pripravuje vydať publikáciu od roku 1927 ako pokračovanie po vdp. Jánovi Venckovi do dnešných čias. Mnohé písomnosti o našej obci a jej občanov sa nájdú vo vašich rodinách, prosíme o čestnom zapožičaní a po nahliadnutí včítane starých fotografií ešte čestnejšieho vrátenia. Vaša pomoc je veľmi potrebná a moja vďaka úprimná.

Ján Slička
kronikár obce

Dávna radosť

Bolo to dávnejšie, dávno, ale nie pradávnou. I vtedy bola zima, A o tej chcem napísať. Rozdiel medzi dnešnou zimou bol snáď v tom, že vtedy takmer každá zima mala na Vianoce veľa snehu a na Hornáde hrubý ľad. Korčule, tie boli iba detským snom na dedine, v meste ich mali deti zo zámožnejších rodín. Dedinské deti boli však vynaliezavéšie a urobili si korčule sami, niekedy za pomoci rodičov. Z dreva vystrúhané trojuholníkového tvaru, nasponu okované hrubým drôtom, na bokoch prevrtané dierky pre povrázok k priviazaniu k topánkam a silným prikrútením. Večer, keď sme sa vyzuli, modré otlaky na nohách boli svedkami, že sme sa korčuľovali. S pribúdajúcimi rokmi nastali zmeny aj vo vzoroch korčúľ. Boli to už železné kolombasky, alebo špicáky, ktoré sa k topánkam pripieňovali „gvintami“ (šrubením) na opätky a na podošvu. Často sa stalo, že pri korčuľarských vrtoch ostal opäťok v gvintoch korčule. Podľa povahy rodičov bolo zadostučinenie. Našu radosť na Hornáde nám pokazili aj zamestnanci z blízkeho Kaštiela, ktorí lámali ľad a odvážali do veľkých pivníc a tak nahradzovali dnešné chladničky a mrazničky, ktoré vtedy neexistovali. Ježiško bol našim dobrým kamarátom, do rána dal znovu Hornád zamrznúť a naša radosť bola obnovená. Musím vám prezradiť, že kovové korčule sme volali „šľičuchy“ a iste sa v niektorých domácnostiach ešte aj nachádzajú.

Vývin však šiel dopredu a objavila sa hra na ľade – hokej. Zo začiatku boli hokejky z hrubších vrbových konárov až do objavenia dnešných. Na lúkach Mláky sa mladícka myseľ premenila na skutky a dnešní už dôchodcovia vytvorili aj klzisko, na ktorom sa hral hokej. Keďže z druhej strany potoka bolo roľnícke družstvo, nebola núdza bez pýtania „požičať“ si materiál na mantinely a na osvetlenie. (Ostatné zdroje sú dodnes tajné.) Keď detská a mládežnícka radosť sa znábovala, bola to pýcha aj pre rodičov. Predpísanú výstroj si zadovážil každý hráč sám a čiastočne aj TJ Sokol. Pre veľké výdavky sa pomaly s hokejom, ktorý sa hral aj v okresnej súťaži prestalo.

Z veľkej radosti, že sa ideme korčuľovať, sme často zabudli aj na vreckovky, nosy naše však nezabudli vylučovať svoj odpad a tak vreckovky sme nahrádzali rukami a „malou poľadovicou“ na nohaviciach. O tomto tajomstve však nemusíte nikomu rozprávať, lebo „šichtové“ mydlo pri praní toto huncústvo na nohaviciach zmazalo.

-Ja-

Martin Farkaš: „Raz sa vrátíme domov“

Ako jediný prežil tragickú haváriu vojenského lietadla An-24, ktoré sa 19. januára 2006 vracalo z vojenskej misie v Kosove. Dnes pracuje v Bratislave, ale pravidelne sa aj s manželkou vracia do Spišského Štiavniku a Popradu, k rodine a priateľom. Pred Vianocami sa s delegáciou ministra obrany F. Kašického zúčastnil na návšteve slovenského kontingentu v Kosove na základni Šajkovac, kde pred viac ako dvoma rokmi slúžil. Súčasťou návštevy bolo aj kladenie vencov k pamätníku obetí leteckého nešťastia a svätá omša, ktorú v kaplnke priamo v kempe celebraval hlavný ordinár Ozbroyených síl a Ozbroyených zborov SR Mons. František Rábek (na fotografii). Obecný spravodajca sa s Martinom

Farkašom porozprával počas uplynulých vianočných sviatkov.

• Ako dnes prebieha váš život?

V apríli 2006 som bol z 13. mechanizovaného práporu v Leviciach prevelený do posádky Bratislava, kde dnes pracujem ako starší dôstojník na Odbore rozpočtov a financovania Generálneho štábu Ozbroyených síl SR. Mám hodnosť nadporučík. V Bratislave bývame v podnájme, náš život sa dosť stereotypne točí okolo práce. Čo najčastejšie sa preto vraciame domov, snažíme sa ísť každé dva týždne. Pri dnešnej premávke je to dosť náročné, keďže cesta v piatky trvá takmer päť hodín. Napriek tomu sme minimálne raz mesačne doma.

• Pred Vianocami ste sa vrátili do Kosova. Prečo ste sa tam vybrali?

Som veľmi rád, že som tam mohol ísť. Dopredu som nevedel, čo to so mnou urobí, ale nakoniec sa to dalo zvládnuť. Šli sme na miesta, kde som s kamarátmi z mojej misie strávil veľa času. Mám na tie miesta veľa pekných spomienok. Takisto sme prvý raz na vlastné oči videli pamätník, ktorý v kempe Šajkovac stojí na pamiatku mojich kolegov, ktorí zahynuli v lietadle. Som rád, že som si mohol osobne uctiť ich pamiatku priamo pri tomto pamätníku. Ďalším dôvodom bolo, že v súčasnosti v Kosove ako slovenský kontingent KFOR pôsobia vojaci z Levíc, medzi ktorými mám veľa priateľov a s ktorými som sa rád stretol. Veľmi tam aj môj bývalý veliteľ. V Kosove som bol spolu s manželkou. Jej som mohol ukázať miesta, kde som strávil 10 mesiacov bez nej a ktoré poznala iba z fotografií. Každý sa s nami zvitl, dostali sme darčeky, dali sme darčeky, skrátka sme sa cítili ako doma, nie ako v cudzej nehostinnej krajine, ktorou Kosovo je.

• Podľa vašich slov ste leteli prvýkrát od nehody v januári 2006. Nebáli ste sa?

Bola to pre mňa výzva. Šli sme tam letecky, a ja som chcel v sebe prekonať strach. Nebolo mi všetko jedno, už keď som na letiskovej ploche zbadal lietadlo pomaľované dosť podobne, ako bol spadnutý Antonov – trikolóra a na chvoste slovenský

znak. Leteli sme vládny špeciálom – Tupolevom. Na návštevu Kosova cestoval minister obrany, náčelník generálneho štábu aj veliteľ vzdušných síl SR. Povedal som si, že keď oni letia bez obáv, nemám sa čoho ani ja obávať. Cestu som zvládol bez väčších problémov, aj keď som mal celý čas stiahnutý žalúdok.

• Ako ste strávili vianočné sviatky?

Sviatky trávim už šesť rokov dvojmo – v rodine mojej manželky a v mojej. To aby sa nikto nehneval, že sme niekoho uprednostnili. Na Štedrý deň zjeme večeru v Štiavniku, dáme darčeky Miškiným rodičom a bratovi a potom ideme do Popradu k mojej mame a u nej zjeme ďalšiu večeru a dáme darčeky jej, sestre a švagrovi. Navečer sa znova vraciame do Štiavniku. Prvý a druhý sviatok vianočný chodíme po návštevách príbuzných a priateľov a musím povedať, že ich máme hodne a nikdy nestihneme pozrieť všetkých. Takisto sa snažíme oddychovať. Často nás vidno v Dubine alebo na družstevnom kopci na prechádzke s našim psom Ginou. Silvestra sme strávili tiež v Štiavniku u kamarátky Lucie Režnickej spolu s ostatnými kamošmi a o polnoci sme želali šťastný nový rok všetkým, ktorí vybehli z domov na Lyčanskom.

• Čo budete robiť 19. januára?

Pôjdem zapáliť sviečky k pamätníku v Hejciach.

• Momentálne žijete v Bratislave. Čo pre vás znamená váš domov? Chcete sa ešte vrátiť pod Tatry, alebo vám život na dolniakoch vyhovuje?

Nevyhovuje, ale vojenský chlebkík je už raz taký. Teraz pracujem v Bratislave a predpokladám, že budem ešte dosť dlho. Zháňame si v pri Bratislave vlastné bývanie, pretože bývať v podnájme sa nedá navždy. Napriek tomu sa najmä manželka a aj ja chceme stále vrátiť domov. Určite sa raz vrátíme pod Tatry, aj keď je teraz ešte predčasné hovoriť, kedy presne to bude. Máme tu rodičov, príbuzných a veľmi dobrých priateľov. Bol by som veľmi nerád, keby sa vzťahy, ktoré tu máme vybudované, niekedy narušili alebo pretrhli. Priatelia, ktorých tu máme, pre nás veľmi veľa znamenajú a je jasné, že oni budú žiť tu. Ak by sa naskytla možnosť, chceme kúpiť v Štiavniku nejaký pozemok, aby sme v budúcnosti mali aspoň prvý, základný kameň.

• Plánujete s manželkou nejako rozširovať rodinku?

Ja by som aj chcel, manželka ešte trochu váha. Súvisí to aj s našim bývaním v podnájme. Ale verím, že keď si konečne kúpime nejaké vlastné bývanie, dá sa ko- nečne presvedčiť na bábätko. Už vopred sa veľmi teším.

Krátko o Dobrej novine

Akousi znovuzrodenu tradíciou v našej dedinke je koledovanie Dobrej noviny a jej koledníci, ktorí už po deviatykrát počas Vianoc vyrazili do ulíc a ohlasovali dobrú novinu o narodení Ježiška, ktorý sa narodil pre každého osobne, aby bol jeho Priateľom. Prekaziť koledovanie chcel neznámy vírus J, kvôli ktorému viacero koledníkov

ochorelo a muselo ostať doma v posteli, ale ostatní sa nedali. Básničkami, vinšami a koledami potešili a rozveselili nejedno srdce, veru, občas sa na niektorom líčku zaleskla aj malá slza radosti. Koledníci navštívili 229 rodín a zatiaľ vyzbierali 42.152 Sk, čo je veľmi úctyhodná suma. A prečo píšem zatiaľ? Na účet Dobrej no-

viny totiž môžeme prispievať do konca januára, teda ak niekto z vás nebol doma, alebo z iných dôvodov nemohol prijať koledníkov, je tu ešte možnosť prispieť peniažkami na pomoc ľuďom v núdzi. Trochu modernejšou možnosťou ako darovať peniaze je odoslanie SMS správy s textom DMS DOBRA NOVINA (medzi všetkými tromi slovami je medzera) na číslo 877 v sieti Orange a T-mobile do 31. januára. Odmenou pre koledníkov (9 sprevádzajúcich a 46 koledníkov) boli nie len radosť, zábava, sladkosti a ovocie, ktoré si vykoledovali, ale čaká ich aj poďakovacie stretnutie, kde

dostanú aj malý darček zo strediska Dobrej noviny.

Iste si viacerí z vás kladú otázku, či sa vykoledované peniaze dostanú naozaj tam, kam sa majú, tento rok predovšetkým do Kene, Sudánu, Ugandy, Juhoafrickej republiky, či Madagaskaru, kde budú opäť slúžiť na základné životné potreby ľudí – potrava, ubytovanie, vzde-

lanie, pomoc postihnutým, ktorí sú v mnohých oblastiach Afriky považovaní za prekliatie. Už druhý rok som v celoslovenskej komisii pre Dobrú novinu, ktorá rozhoduje o prerozdelení vyzbieraných peňazí do jednotlivých krajín a projektov. Neunikne nám ani korunka, preto vás môžem ubezpečiť, že vaše peniažky sa naozaj dostanú tam, kam sa majú – k biednym ľuďom v Afrike.

Koledníci si získali už nejednu štiavnickú rodinku

Koledovanie však podľa mňa nie je najmä o peniazoch. Je o radosť, o lásku a darovanie, o prijatie, o spríjemnenie Vianoc. Preto sa nebojte o rok prijať koledníkov. Prinesú vám radosť a požehnanie. Ďakujem naozaj všetkým, ktorí sa na Dobrej novine podieľali, koledníkom, rodinám i darcom. Verím, že táto vydarená akcia si našla miesto vo vašich srdciach a že sa naozaj stane tradíciou v našej dedinke.

Za koledníkov DN Lívia Kleinová

Do roku 2008

Od Silvestra iba krok
a už je tu nový rok,
okolo sa rozhlídnime,
nový život už začneme.

Nad všetkým pouvažujme,
DESATORO dodržiame,
staré hriechy zanechajme
navzájom sa uctievajme.

Lúbme otca, lúbme matku,
brata, sestru, kamarátku,
kto má v sebe dobré mravy,
staršiemu sa i pozdraví.

Keď jazyky si skrátime,
nikoho neurazíme,
hlúposť na bok dajme,
namysleným im ponechajme.

V dobrom sa len pretekajme,
v šťastí život prežívajme,
nech tá naša dedina,
je jak jedna rodina.

Ján Slivka
kronikár obce

Vinše žiakov Základnej školy v Spišskom Štiavniku

Vinš pre školu

Milá naša škola, do nového roku Ti prajem pevné múry, aby ťa ani silný vietor, ani nešetrnosť nezbedných detí nepoškodili. Želám Ti, aby si sa tešila z usmiatek tváří a šibalských pohľadov. Aby raz žiaci povedali: „Ach, to boli krásne časy!“

Simona Bohunčáková, 6.A

Sneží, sneží a celá krajina sa ligoce, čo to značí? Idú Vianoce! -vrvia deti radostne. Tešia sa z darčiekov, mnoho a veľa radosť okolo toho. Stromček robiť sa chystajú a pritom Tichú noc spievajú. Tichá noc už znie, idú Vianoce! To predsa každý vie.

Margitka Kostelanská, 5.A

Kristínka Slivková, 5.A

Do nového roku 2008 by som chcela sebe aj iným zapísať staré, otrepané klišé...aby boli šťastní a zdraví...

Jana Mlynarčíková, 8.A

Prajem Perinbabe, aby sa konečne zobudila. Nech prevetrá periny a nasneží nám aj meter snehu. Keď potrebuje pomoc, hlási sa celá 8.A.

Alexandra Šavelová, 8.A

Kde sa vzal, tu sa vzal, stromček zrazu v izbe stál. Pod ním ležia balíčky, pre veľkých aj maličkých, už sa celý ligoce, prajem krásne Vianoce!

Dominik Slivka, 7.A

Idú Vianoce. Malý Ježiško prináša darčeky pod stromčeky. Detské srdiečka roztúžené, na prekvapenie pripravené. Lásky, radosti, hojnosti v rodine, veselé Vianoce prajem úprimne.

Adamko Pemčák, 5.A

V zasadačke obecného úradu sme si koncom minulého a začiatkom tohto roku mohli pozrieť výstavu s názvom:
Kaštielsky park v Spišskom Štiavniku
- interpretácia a prezentácia hodnôt

Zo športu

Futbal

Družstvo dospelých nastupovalo do novej sezóny s predsavzatím pobiť sa o najvyššie priečky vo svojej súťaži. Aj keď im úvod sezóny nevyšiel, v závere zabojovali a so stratou iba dvoch bodov skončili na štvrtom mieste. Toto umiestnenie im ale dáva reálne predpoklady, aby sa v jarnej časti ešte zlepšili a vybojovali si postup do II. triedy. Dorastenci pokračovali v kvalitných výkonoch z minulej sezóny a skončili na veľmi dobrom druhom mieste. Škoda veľmi vyrovnaného zápasu s vedúcim mužstvom Gánoviec, ktorí naši dorastenci mohli aj vyhrať a prezimovali by na vedúcej priečke. Potešujúce sú výsledky zlepšujúcich sa žiakov, ktorí skončili na piatom mieste. V jarnej časti súťaže sa môžu posunúť na vyššie miesta v tabuľke, pretože ťažšie zápasy budú hrať doma a ľahšie na ihriskách súperov.

Stolný tenis

Rozpačité sú výsledky A mužstva, ktoré je vo svojej súťaži na siedmom mieste. Pod ich umiestnením je podpísané aj ťažké vylosovanie a zranenia hráčov. V jarnej časti sa od nich jednoznačne očakáva zlepšenie výsledkov a posun v tabuľke k vyšším miestam. Naopak B mužstvo sa po minuloročnom trápení dokázalo konsolidovať a po dobrých výkonoch je na výbornom štvrtom mieste. Veľmi nás tešia výkony A mužstva žiakov, ktorí sú po víťazstvách s Rožňavou, Spišskou Novou Vsou a Bardejovom v strede tabuľky a na najlepšej ceste na zachránenie sa v najvyššej súťaži I. lige. Vo vianočnom období sa nám podarilo zorganizovať dva kvalitné turnaje. V tradičnom Štefanskom turnaji dospelých, ktorého sa zúčastnilo rekordne štyridsaťsedem účastníkov, bol najlepší Peter Janík, pred Gáborčíkom zo Svitu a Františkom Mravom. V žiackom turnaji zvíťazil Timotej Černický pred Michalom Martinkom a Štefanom Hudzíkom. V zimnej prestávke sa všetky družstvá musia poriadne pripraviť na jarňú časť súťaží, aby dosiahli lepšie výsledky ako v jesennej časti.

Ing. Daniel Martinko

Do roku 2008

Novoročný prípitok
nech vám je na úžitok,
nech vám dodá veľa síl,
aby vás žiaľ neťažil.
Nech sa smútky, trápenia
na radosti premenia,
nech vás bolesť nezraní,
to je mojim želaním.

Oľga Rákociová

Všetkým čitateľom nášho časopisu ďakujem za ich priazeň i kritiku v minulom roku a prajem im, aby rok 2008 bol pre nich šťastným, plným zdravia, pokoja a obyčajných všedných radostí.

Mária Martinková